

Es pot visitar al Palau Robert

L'Any Xammar culmina amb una exposició que reivindica la figura d'un periodista cosmopolita i catalanista

Visita de premsa amb el comissari el dilluns 15 de setembre, a les 12 hores

L'Any Xammar culmina al Palau Robert amb l'exposició "Eugeni Xammar: el periodista que ens va explicar el món", en reconeixement a la tasca que va portar a terme un personatge rellevant del periodisme i la cultura catalana. La mostra es pot visitar a la Sala 4, del 16 de setembre al 31 de gener.

El tret de sortida a l'Any Eugeni Xammar va tenir lloc a finals del 2013, coincidint amb el 125è aniversari del seu naixement i el 40è aniversari de la seva mort. El promou l'Ajuntament de l'Ametlla del Vallès, localitat molt vinculada a Xammar, amb el suport de la Generalitat de Catalunya i la Diputació de Barcelona.

El secretari de Comunicació del Govern, Josep Martí, inaugurarà l'exposició el dilluns 15 de setembre, a les 19.30 hores. També hi assistiran el director general d'Atenció Ciutadana i Difusió, Ignasi Genovès; el comissari de la mostra, Joan Safont; el comissari de l'Any Xammar, Quim Torra, i l'alcalde de l'Ametlla del Vallès, Andreu González.

La mostra, que té com a comissari el periodista Joan Safont, està centrada entre els anys 1914 i 1945. Proposa un recorregut biogràfic i periodístic per deu fets històrics de la història universal, europea i catalana –de la Primera Guerra Mundial a la Guerra Civil, de l'ascens del nazisme a la proclamació de la República– seguits de prop per Xammar, presentats a través dels seus articles a diferents mitjans de l'època: *La Publicidad*, *La Veu de Catalunya*, *Mirador*, *El Be Negre*, *Iberia* o *Ahora*.

A l'exposició es presenta el documental que l'Ajuntament de l'Ametlla del Vallès, i ha produït amb motiu de l'Any Xammar, en què es dona a conèixer el personatge des de diverses veus i perspectives. Un treball amb entrevistes, recopilació de fotografies i informació. En aquest documental apareixen la primera secretària que va tenir per escriure les seves memòries, Lourdes Tanyà, com també d'altres personatges més coneguts: Joan Triadú, Heribert Barrera, Lluís Millet, Ramon Parellada, Amadeu Cuito, Oriol Izquierdo, Ramon Folch, Albert Manent, Isabel Clara Simó o Jaume Vallcorba.

La Secretaria de Comunicació del Govern va retre un primer homenatge a la seva figura el 2012, i va posar el seu nom al Programa Internacional de Comunicació i Relacions Públiques Eugeni Xammar. Una iniciativa que té per objectiu impulsar la projecció internacional de Catalunya a través d'un contacte permanent amb els

mitjans de comunicació d'arreu del món.

Home de món i catalanista

Nascut l'any 1888 a Barcelona, Eugeni Xammar va córrer món des de primers de segle en paral·lel a la dèria d'escriure als diaris. L'any 1914, des de Londres viu dos fets decisius: l'esclat de la Gran Guerra i l'inici de la dedicació professional al periodisme. Corresponsal d'*El Día Gráfico* i, posteriorment, de *La Publicidad*, viatjarà al front britànic i, de tornada a Barcelona, l'any 1917 és nomenat cap de redacció de la revista aliadòfila *Iberia*. L'armistici de novembre de 1918 l'enxampa en un hospital militar a França, i, després d'una breu estada a Madrid, on escriu per a *El Fígaro* i *La Correspondencia de España*, entra al servei d'informació de la Societat de Nacions. Instal·lat a l'Alemanya de la postguerra, es casa amb Amanda Fürstenwerth, exerceix de corresponsal de *La Veu de Catalunya* i *La Publicitat*, i acull el seu amic Josep Pla. Junts fan un viatge per Alemanya –en què aconseguen entrevistar Adolf Hitler–, polemitzen sobre el periodisme català i visiten l'URSS.

Home de món i catalanista de pedra picada, manté contacte amb els exiliats durant la dictadura de Primo de Rivera, i amb la proclamació de la República Catalana es posa al servei de Francesc Macià. Amb la II República, a més, serà nomenat delegat a la Fira de Mostres de Leipzig i agregat de premsa a l'ambaixada de Berlín. Des de la capital alemanya no s'està d'intervenir amb duresa en els afers de Catalunya, a les pàgines d'*El Be Negre* i sota el pseudònim de Peer Gynt, mentre és testimoni de l'ascens del nazisme des de les pàgines del diari *Ahora*. Amb l'esclat de la Guerra Civil, comença un periple d'exiliat, primer a París, on exerceix de secretari de l'ambaixada republicana, i posteriorment en diferents capitals europees. Amb la caiguda de Catalunya, abandona tots els càrrecs i s'instal·la amb la seva esposa a França, des d'on serà testimoni de la II Guerra Mundial. A partir de 1945, col·labora amb els presidents Irla i Tarradellas, i escriu a diverses revistes de l'exili. De tota manera, la seva principal dedicació, a partir de llavors, es concentra en l'exercici de la traducció en organitzacions internacionals, professió que desenvoluparà fins que, vell i malalt, s'instal·la definitivament a l'Ametlla del Vallès, on ja passava temporades des dels anys 50 i on morirà l'any 1973, no sense haver dictat abans unes interessantíssimes memòries titulades *Seixanta anys d'anar pel món*, dictades al seu amic Josep Badia